

ת"ד 6389/02/15 - מדינת ישראל נגד בוריס כץ

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 6389-02-15 מדינת ישראל נ' כץ

בפני בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בוריס כץ

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד ארקוס
הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בגרימת ת.ד. בה נפגעו 2 רוכבי אופניים אשר נסעו בנתיב נהיגתו.

התביעה טענה למתחם ענישה שבין שנה ל-5 שנים ואילו הסנגוריה טענה למתחם ענישה שבין 3 חודשים לבין שנה.

ההגנה הניחה בפני מספר פסקי דין וביקשה ללמוד מהם על מתחם הענישה.

בחנתי התקדימים אשר הונחו בפני אחד לאחד ומצאתי שאינם ישימים לענייננו.

ביסוד התאונה אשר בפני עבירה של אי שמירת מרחק - עפ"ת 51374-09-12 עוסק באי מתן זכות קדימה, תיק 1151-01-09 צפת, עוסק באישום שעניינו סטיה מנתיב.

תיק 6839-01-15 פגיעה בהולך רגל עפ"ת 34990-06-15 פגיעה בהולך רגל.

עפ"ת 2039-09-15 פגיעה בהולך רגל. רע"פ 69/8/02 הולך רגל, אף סוג הפציעות שונה, בחלקן נלקחה בחשבון פציעה שנגרמה לנאשם עצמו.

בבואי לקבוע מתחם ענישה יש להתייחס לרמת הרשלנות.

אומנם אין בפי ההגנה טענה ברורה לרשלנות תורמת, אלא שבמקביל במסגרת הטיעון לעונש מפנה למסמך אשר נשלח לתביעה בבקשה לסגור את התיק.

בטיעוני ההגנה לעונש בפני, ביום 22.11.16 נטען כי גרסת הנאשם:

"אני רואה את הרוכב ואני נוסע יותר ממנו **וכנראה** הוא סטה אלי" (ההדגשה איננה במקור)

מכאן שאף לנאשם אין כל גרסה פוזיטיבית לאורך התרחשות התאונה.

מן התגובה המצוטטת עולה כי מדובר בהשערה.

מפנה הסנגורית לכך ששנים מתוך הרוכבים לא ראו את התרחשות התאונה.

שעה שהמדובר בשיירת רוכבי אופניים ושהאישום בו הודה הנאשם הינו אי שמירת מרחק - ברור שאין לרוכבים עיניים באחורי ראשם ולפיכך סביר שלא יוכלו לתאר את התאונה.

לעומתם, הנאשם הנוסע ישר - אמור להסתכל בנעשה בדרך לפניו ולהבחין ברוכבים מבעוד מועד.

רף רשלנות גבוה.

הריני קובעת כי מתחם ענישה ראוי הינו בין 3 שנות פסילה לבין 5 שנות פסילה.

ומאסר הנע בין מאסר מותנה של 7 חודשים לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

היות והנאשם היום כבן 76, סובל מבעיות רפואיות כולל בעיות ניידות, אין מקום לגזור עליו מאסר בפועל.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות, היותו פנסיונר, חלוף הזמן מן האירוע.

במקביל לנגד עיניי חומרת הפגיעה ומצב הנפגע כפי העדכון ע"י התובע.

רישיונו של הנאשם נפסל ע"י המרב"ד.

וממילא חידושו תלוי באישור המרב"ד ובביצוע טסט חדש.

סוף דבר -

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2000 ₪, ישולם תוך 90 יום מהם ינוכו 45 ימי פסילה מנהלית.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

הנני גוזרת על הנאשם 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ז, 04 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

